

Statystyka

zakładów naukowych w Galicyi w roku szkolnym 1853.

(Dokończenie. Obacz Nr. 7, 8, 9, 10, 11, 12, 17, 18, 19, 20, 21, 22 i 24 Dodat. tygod.)

XVI.

Szkoły dla ludu.

Przechodzimy teraz do ostatniej kategorii zakładów naukowych, mianowicie do szkół dla ludu, z których przytoczymy tylko te, które: a) albo przez rozszerzenie zakresu działania większy osiągnęły wpływ naukowy, albo b) które w tym roku szkolnym nowo zostały założone.

Ad a).

Do pierwszego oddziału należą:

1) Główna szkoła miejska we Lwowie zamieniona na wzorową główną szkołę dla rzymsko-katolickich szkół ludowych.

Gdy istniejąca we Lwowie wzorową główną szkołę wraz z przyłączonym do tego zakładu naukowego kursem preparandów oddano pod główny nadzór grecko-katolickiego metropolitalnego konsystorza, okazała się także potrzeba założenia wzorowej głównej szkoły dla rzymsko-katolickich szkół ludowych. Po uprzednich pertraktacjach zamieniono więc istniejącą we Lwowie takzwaną główną szkołę miejską na główną szkołę wzorową pod nadzorem rzymsko-katolickiego konsystorza metropolitalnego i otwarto równocześnie przy tym zakładzie stosownie do potrzeb rzymsko-katolickich szkół dla ludu, kurs preparandów dla męzkich kandydatów nauczycielskich.

W tym zakładzie naukowym, który z początkiem upłynionego roku szkolnego został otwarty, udzielają nauk w przedmiotach gramatycznych jeden dyrektor, czterech nauczycieli, jeden pomocnik nauczycielski i jeden kandydat stanu nauczycielskiego pobierający stypendyum, nauki religii udziela katecheta pobierający rocznie 400 złr m. k. Ci nauczyciele są obowiązani udzielać także nauki na kursie preparandów. Koszta utrzymania nauczycieli i służby w tym zakładzie naukowym wynoszą rocznie 3112 złr. m. k., z których 1432 złr. przypada na fundusz naukowy a 1690 złr. na lwowską kasę miejską.

2) Przeistoczona na główną szkołę szkoła trywialna w Kałuszu w obwodzie stryjskim.

Na oświadczenie gminy Kałusza, że na siebie przyjmuje przewyżkę kosztów, przeistoczono tamtejszą szkołę trywialną na szkołę główną o trzech klasach z upoważnieniem udzielania nauk według planu naukowego przepisanego dla szkół głównych i wydawania uczniom świadectw także z trzeciej klasy.

Uczniowie którzy z dobrmi klasami ukończyli nauki w tym zakładzie, mogą pobierać dalsze wykształcenie we wszystkich niższych szkołach realnych lub gymnazyach.

W tej szkole udziela nauki czterech nauczycieli z których jeden jako wyższy nauczyciel poleconą ma dyrekcję. W tej jednak liczbie nauczycieli niejest objęty nauczyciel religii, a miejscowe duchowieństwo parafialne obowiązane jest udzielać bezpłatnie nauki religii.

Podobne przeistoczenie i rozszerzenie trywialnej szkoły w Radautz na Bukowinie właśnie się pertraktuje.

3) Rozszerzenie niższej realnej szkoły w Jarosławiu przez dodanie drugiego nauczyciela w zawodzie technicznym.

Dla podźwignienia tej niższej szkoły realnej, która dotychczas na dwa lata jest podzielona, usystemizowano oprócz dotychczasowych dwóch posad nauczycielskich, gramatycznej i technicznej, jeszcze drugą posadę nauczyciela technicznego, który rocznie z funduszu naukowego pobierać będzie 500 złr. m. k. Rozszerzenie tego zakładu naukowego na szkołę realną o trzech klasach ma wkrótce nastąpić.

Ad b).

Nowo założone szkoły dla ludu w upłynionym roku szkolnym były następujące:

- 1) Izraelska szkoła dla chłopców i dziewcząt w Brodach,
- 2) Szkoła dla dziewcząt w Złoczowie i
- 3) Sześćdziesiąt sześć szkół trywialnych na prowincyi.

Uznając potrzebę zaprowadzenia w Brodach szkoły na wzór Lwowskiej i Tarnopolskiej, prosiła tamtejsza gmina żydowska o upoważnienie do założenia izraelskiej szkoły dla chłopców i dziewcząt w Brodach. To upoważnienie zostało udzielone i mocą uchwały rządowej systemizowano zakład naukowy składający się z dwóch oddziałów, mianowicie z szkoły dla chłopców i szkoły dla dziewcząt; nauki udzielać będą w tej szkole: dyrektor i zarazem nauczyciel religii izraelskiej, tudzież dziewięciu nauczycieli, pięciu pomocników i dwie nauczycielki robót kobiecych. Koszta utrzymania tego gremiuma nauczycielskiego i służby wynoszą 2300 złr. i pokrywają się z dodatku do koszernego i z innych dochodów, jako to: z procentów od obligacji ofiarowanych na tę szkołę, z dydaktrum i przyczyucenia się kasy gminy żydowskiej.

Szkoła dla dziewcząt w Złoczowie założona została kosztem tamtejszej gminy. Nauki w przedmiotach klasy elementarnej tudzież pierwszej i drugiej i robót kobiecych udziela jedna nauczycielka i jedna pomocnica. Koszta utrzymania tej szkoły wynoszą rocznie około 600 złr. m. k. Nauki religii udziela miejscowe duchowieństwo bezpłatnie.

Z sześćdziesięciu sześciu szkół trywialnych założonych w upłynionym roku szkolnym przypada: na obwód tarnowski 16, na samborski 2, zółkiewski 1, złoczowski 1, brzeżański 4, stryjski 4, tarnopolski 20, stanisławowski 3, kołomyjski 3, czortkowski 11 i czerniowiecki 1.

1. W obwodzie tarnowskim założono szkoły trywialne w następujących miejscach: w Brzezinach, Żabnie, Stoiczowie, Szynwaldzie, Lubczy, Burzynie, Trzęsowce, Niewiskach, Mały, Bolesławie, Otfinowie, Dąbrowie, Olesnie, Wojstławie, Książnicy i Borowie.

Do szkoły w Żabnie przydzielona jest gmina Konary, do szkoły w Otfinowie należą gminy: Gruszów, Pierzyca, Janikowice i Czyżów; do Dąbrowy gminy: Bagienica, Podzamecze i Ruda, do Oleśnicy gminy Kozubów i Podkościele; do Wojstławia gminy: Rzyska i Smoczki, do Lubczy gmina Dzwonowa; do Burzyna gminy: Bistuszowa i Kielanowice, a do Książnicy gmina Goleiszów. Zresztą uczęszczają do powyżej wymienionych szkół tylko dzieci przynależnych gmin miejscowych.

W szkołach w Niewiskach, Mały, Otfinowie, Olesnie, Szynwaldzie i Lubczy połączona jest posada nauczyciela z służbą organisty. W innych szkołach zajmuje się nauczyciel tylko szkołą. W Dąbrowie jest obok nauczyciela jeszcze pomocnik nauczycielski; w innych udziela nauk tylko jeden nauczyciel.

Największą dotacyę między temi szkołami ma szkoła trywialna w Dąbrowie, w kwocie 222 złr. m. k. Najmniejszą dotacyę ma szkoła w Brzezinach w kwocie 135 złr. m. k. Dotacye innych szkół trzymają środek między temi dwoma kwotami i wynoszą w przecięciu po 179 złr. 33³/₄ kr. m. k.; gdyż ogółowa suma ich wynosi 2873 złr. m. k.

Ludność miejscowa wszystkich powyższych włości wraz z pomienionemi przydzielonemi gminami wynosi według ostatnich obliczeń konkrypcyjnych 18798 dusz. Licząc że 10 od sta tej liczby przypada na dzieci zdolnych do szkoły, wynosiłaby liczba tych dzieci 1880, z których na każdą z powyższych szesnastu szkół w przecięciu przypada około 117 dzieci, które teraz są w stanie korzyść z dobrodziejstwa nauk szkolnych.

Wszystkie te szkoły powyżej wymienione zostają pod głównym nadzorem tarnowskiego konsystorza.

2. W samborskim obwodzie otwarto jedną szkołę trywialną w Uhercach (niezabitowskich) z dotacyą 138 złr. m. k., a drugą w Bielinie wielkiej z dotacyą 137 złr. 15 kr. m. k. Do tych szkół nieprzydzielono żadnych innych gmin, a nauczyciele zajmują się wyłącznie nauczaniem szkolnem. Liczba dusz wynosi w Uhercach 983

a w Bielini 1398, przeto według powyższego obliczenia przypada na Uherce 98 a na Bielinę 140 dzieci zdolnych do szkoły.

Obadwa te zakłady szkolne zostają ze względu na przeważające grecko-katolickie wyznanie ludności miejscowej pod nadzorem grecko-katolickiego konsystorza w Przemyślu.

3. W obwodzie żółkiewskim założona została szkoła trywialna w Pulcach (części Kamionki wołoskiej) z dotacją 197 złr. 31 kr. m.k. Do tej szkoły przydzielone są gminy Kruszyna, Budy, Krzywe i część Biskowa. Liczba ludności wynosi blisko tysiąca dusz, przeto w zbliżeniu liczyć można 100 dzieci na szkołę.

Szkoła ta zostaje pod nadzorem grecko-katolickiego konsystorza w Przemyślu. Nauczyciel zajmuje się tylko udzielaniem nauk szkolnych.

4. W obwodzie złoczowskim założono szkołę trywialną w Kniżach z dotacją 187 złr. m.k. Ludność miejscowa wynosi 773 dusz; przeto liczy mniej więcej 77 dzieci zdolnych do szkoły. Nadzór nad tą szkołą, do której żadna inna gmina nie jest przydzielona, należy do grecko-katolickiego metropolitalnego konsystorza lwowskiego.

5. W obwodzie brzeżańskim założono szkoły trywialne w Ceniowie, Kotowie, Sosnowie i Białokiernicy. Do szkoły w Sosnowie przydzielona jest gmina Rakowice.

Najznaczniejszą dotację ma szkoła w Sosnowie w kwocie 264 złr. m.k., gdzie obok nauczyciela jest umieszczony pomocnik do udzielania nauk szkolnych. Najmniejszą dotację ma Kotów w kwocie 116 złr. m.k. Dotacja w Ceniowie wynosi 161, a w Białokiernicy 184 złr. m.k. Ludność w Ceniowie wynosi 1317 dusz, w Kotowie 624, w Sosnowie z Rakowcem 1690 a w Białokiernicy 893 dusz, przypada więc na każdą z tych szkół mniej więcej po 131, 64, 169 i 89 dzieci. Ze względu na wyznanie religijne, do jakiego należy większość ludności tych czterech miejsc, należą pierwsze trzy pod nadzór grecko-katolickiego metropolitalnego konsystorza we Lwowie, szkoła zaś w Białokiernicy pod nadzór łacińskiego konsystorza metropolitalnego we Lwowie.

6. W obwodzie stryjskim założono cztery szkoły trywialne, mianowicie w Siechowiu, Holeszowie, w Czołhanach i Włodzimircach. Do szkoły w Holeszowie przydzielona jest gmina Łapczyn, do tamtych zaś trzech szkół uczęszczają tylko dzieci przynależnych gmin. Dotacja wynosi w Siechowiu 119 złr. m.k., w Holeszowie 121 złr., w Czołhanach 125 złr., a w Włodzimircach 180 złr. m.k. rocznie. — Ludność tych włości wraz z przydzieloną gminą Łapczyn wynosi 3631 dusz, z tych przypada na Siechów 832, na Holeszów z Łapczynem 779, na Czołhany 1218 a na Włodzimircę 802 dusz. Można przeto liczyć, że w Siechowiu 83, w Holeszowie z Łapczynem blisko 80, w Czołhanach 122, a w Włodzimircach przeszło 80 dzieci uczęszcza do szkoły.

Wszystkie te cztery szkoły zostają pod nadzorem lwowskiego grecko-katolickiego metropolitalnego konsystorza.

7. W obwodzie tarnopolskim założono dwadzieścia nowych szkół trywialnych w następujących miejscach: w Czerniłowiu mazowieckim, w Taszczówce, Rastowcach, Kobyłowlotkach, w Łuce małej, Sopranówce, w Borkach małych, w Oknie, w Sądawkach, Klebanówce, Korzyłówe, Kołodziejówce, Torówce, Rożyskach, Orzechowcu, Ostapiu, Dobromirce, Paleczyńcach, w Poznance gniłej i w Młyniskach.

Do szkoły w Rastowcach przydzielono gminę Dubkowce, do Borek małych gminy Nowosiółki i Ściankę, do Orzechowca gminę Czerniszówka, a do Kołodziejówki gminę Panasówka. — W Paleczyńcach jest posada nauczyciela połączona z funkcją organisty, w innych szkołach mają nauczyciele tylko obowiązki szkolne.

W szkołach w Kobyłowlotkach, Łuce małej, Oknie, Sądawkach, Klebanowie, Kołodziejowie i Ostapiu dodany jest do pomocy nauczyciela pomocnik, w innych szkołach zajmuje się nauczyciel sam udzielaniem nauk.

Największą dotację ma Kołodziejówka, gdzie nauczyciel ze wszystkimi pobiera 351 złr. 5 kr. m.k. rocznie. Najmniejsza dotacja w Rożyskach 145 złr. Dotacje reszty tych szkół wynoszą ogółem 3947 złr. 12 kr. m.k. rocznie, przeto w przecięciu przeszło 219 złr. m.k. Z wyjątkiem szkół w Czerniłowiu mazowieckim, w Faszczówce, Sopranówce, Korzyłówe, Rożyskach, Trzęsowce, Paleczyńcach, Poznance gniłej i Młyniskach których dotacja wynosi mniej niż 200 złr. m.k., mają inne szkoły dotację wyższą nad 200 złr. Ludność wszystkich tych włości z przydzielonemi do szkół gminami wynosi w ogóle 20961 dusz, można przeto według zwykłego wyrachowania liczyć w przecięciu na każdą szkołę około 104 dzieci.

Szkoły w Czerniłowiu mazowieckim w Kołodziejówce i w Młyniskach zostają pod nadzorem rzymsko-katolickiego, inne zaś szkoły pod nadzorem grecko-katolickiego metropolitalnego konsystorza.

8. W obwodzie stanisławowskim założono szkoły trywialne w Jamnicy, w Sorokach i w Lachowcu. Pierwsza otrzymała dotację 163 złr., szkoła w Sorokach 141 złr. a szkoła w Lachowcu 160 złr. m.k. rocznie. Do tych szkół nieprzydzielono żadnych innych gmin a nauczyciele mają tylko obowiązki szkolne. Ludność w Jamnicy wynosi 1475, w Sorokach 689, a w Lachowcu 1539 dusz, przeto przypada na Jamnicę 148, na Soroki 69, a w Lachowcu 154 dzieci chodzących do szkoły.

Wszystkie trzy szkoły zostają pod nadzorem grecko-katolickiego metropolitalnego konsystorza we Lwowie.

9. W obwodzie kołomyjskim założono w upłynionym roku trzy szkoły trywialne mianowicie: w Rożniowie, w Serafincach i w Karłowie. Dotacja szkoły w Rożniowie wynosi 175 złr., w Serafincach 161 złr., a w Karłowie 200 złr. m.k. rocznie.

Nauki w tych szkołach pobierają tylko dzieci przynależnych gmin a nauczyciele mają tylko obowiązki szkolne.

Ludność Rożniowa wynosi 4585 dusz, Serafiniec liczy 1979, a Karłów 1155 mieszkańców, liczyć więc można w tych miejscach na 458, 198 i 120 uczniów.

Wszystkie trzy szkoły zostają pod nadzorem greckiego metropolitalnego konsystorza.

10. W obwodzie czortkowskim założono jedenaście szkół trywialnych, mianowicie: w Jagielnicy, Sidorowie, Ułaszkwcach, Probuźnie, Olchowczyku, Czabarówce, Kociubińcach, Zabynczykach, Krzyweńkach, Medwedowcach i Nowostawcach.

Do szkoły w Probuźnie przydzielona jest gmina Hryńkowiec, do szkoły w Krzyweńkach gmina Wasylków. W innych szkołach pobierają naukę tylko dzieci z gmin przynależnych. We wszystkich tych szkołach mają nauczyciele tylko obowiązki szkolne do pełnienia.

Dotacje tych szkół są następujące: w Jagielnicy 200 złr., w Sidorowie 135 złr., w Ułaszkwcach 154 złr., w Probuźnie 227 złr., w Olchowczyku 165 złr., w Czabarówce 200 złr., w Kucibincach 236 złr., w Zabynczykach 150 złr., w Krzyweńkach 185 złr., w Medwedowcach 185 złr. a w Nowostawcach 180 złr. m.k. rocznie.

Ludność tych miejsc szkolnych i przydzielonych gmin wynosi 12677 dusz, z których według prawdopodobnego wyrachowania przypada na każdą z tych jedenastu szkół w przecięciu po 115 dzieci.

Szkoła w Jagielnicy zostaje pod dozorem łacińskiego metropolitalnego konsystorza, zaś reszta dziesięć pomienionych szkół trywialnych pod nadzorem grecko-katolickiego metropolitalnego konsystorza we Lwowie.

11. W obwodzie Czerniowieckim zaprowadzono szkołę trywialną w Broskoutz i przydzielono do niej gminę Bobestie. Roczna dotacja tej szkoły wynosi 380 złr. rocznie dla nauczyciela wraz z pomocnikiem.

Ludność w Broskoutz wynosi 2411, w Bobestie 1215 dusz, przeto ogółem 3626 mieszkańców, liczba więc dzieci szkolnych 363.

Ta szkoła trywialna zostaje pod nadzorem grecko-nieunickiego konsystorza w Czerniowcach.

Z powyższych specjalnych wykazów okazuje się, że w upłynionym roku szkolnym założono w jedenastu obwodach 66 trywialnych szkół, do których przydzielono 27 gmin. Dotacje wszystkich tych szkół wynoszą w ogóle 12646 złr. 41 kr. m.k. Ludność wszystkich miejsc szkolnych z przydzielonemi gminami wynosi 79511 dusz, liczbę przeto dzieci mogących uczęszczać do szkoły oznaczyć można na 7951.

Z założonych w upłynionym roku sześćdziesięciu sześciu szkół trywialnych zostaje szesnaście pod nadzorem konsystorza Tarnowskiego, trzy pod nadzorem grecko-katolickiego konsystorza w Przemyślu, 41 pod nadzorem grecko-katolickiego metropolitalnego konsystorza we Lwowie, 5 pod nadzorem rzymsko-katolickiego konsystorza metropolitalnego we Lwowie, a jedna szkoła zostaje pod nadzorem grecko-nieunickiego konsystorza w Czerniowcach.

Najwięcej szkół trywialnych założono w obwodzie tarnopolskim, potem następuje z kolei obwód tarnowski, dalej czortkowski, brzeżański, stryjski, stanisławowski i kołomyjski, wkońcu samborski, żółkiewski, złoczowski i Bukowina.

W wadowskim, bocheńskim, jasielskim, sądeckim, sanockim, rzeszowskim, przemyskim i lwowskim nie założono w upłynionym roku szkolnym żadnej szkoły trywialnej.

południowej i zachodniej ściany odstaje na ćwierć może łokcia od pierwszego okna, do drzwi zaś znacznie się zbliża, lecz do ściany mało dno przypiera, tak, izby za nią łatwo rękę włożyć można. Miewa wysokości pół a może trzy ćwierci sążnia, a szerokości trzy ćwierci łokcia; ciężarem swoim wgrzeża nogami w glinę i zwykle skłania się dla nierówno występującej ziemi cokolwiek na bok. Półki wklejone w niewielkiej i równej odległości od siebie przechowują cały malowny rozaniec misek, flaszek, kieliszków i garnuszków. A zaraz na pierwszej, dnem o ścianę, brzegiem o krawędź półki oparte skłną się miski chłodogiem tłem. Miska jest-to miernej wielkości gliniane naczynie o małym i krągłym dnie, z którego w okół wychodzą ściany coraz z szerszem i śmielszem wygięciem, w końcu opasują się w szeroki obręcz, co brzeg stanowią, w odległości niespełna ćwierć łokcia od dna. Wewnątrz żółte, zewnątrz brunatne, lub też wcale nie malowane tło pobryzgane jest jakby od niechcenia rzuconem sinem i czerwonym malowidłem. Kupują ten „czerep“ jak mówią, u garnczarów kuttskich, śniatyńskich lub kłomyjskich i lubo w niewielkiem dzierżu poszanowaniu, niezwyčajna w ogniu zahartowana trwałość sama je trzyma w opiece od rychłego uszczerbku. Domyślną trwałość odgadują bijąc trzymaną do ucha misę skurczonem palcem o płaskie dno. Po kupieniu w tem osobliwość: Góralka gdy kupiła misę na jarmarku, chowa ją za pazuchę, lub pakuje w juki na mimoidącym koniu; Podgórzanka z targu wracając niesie ją w ręku lub trzyma na głowie, wszystkim na pozór. Ależ-bo miska jest odwzorem całego życia wiejskiego.

A najprzód z jednej spólnej miski jada domowa czeladź sięgając łyżkami do niej. W czasie uroczystości dostaje się obsadzonym za stół gościom jedna misa osobno na kilku bliżej niej siedzących. Jak nieobyczaj jest, siedzącemu u jednego rogu sięgać do środkowej lub drugobrzeżnej miski, równie za sromotę poczylują spieszne i żarliwe około potraw krzątanie się. Stojąca u boku z wykocnym rękawem gospodyni lub z siola najęta kucharka, pilnie baczy misę wypróżnienia, co skoro nastąpiło, hurtem ze stołu zbiera i łożąc na przypiecku, niemyte drugą napełnia potrawą.

Po dokończonym obiedzie dłużej niżeli goście zostają miski na stole. Z nich się dopiero domownicy napawają. Przy weselnym godach najprzód nowożeńców para siedząca obok siebie za cieniem małego, pióro i pozłótką zakrytego sosnowego drzewa, sięgają łyżkami, w ślad za nimi drużyna, bojary i goście. Wówczas bojary nadzór misek mając sobie powierzony, za każdym wypróżnieniem śpiewem wygłaszają i śpiewem proszą kucharkę o dalsze potrawy. I tak ciągnie się biesiada, aż się odezwie z ust nasyconych bojarów znany i huczny znak zakończonej uczy: „*Wstan' te, bojary, wstan' te — tuj pokłonitsia.*“ Wtedy-to zarządu godowej kuchni bacząca niewiasta dopada stoła i zmiotując okruchy weselnego chleba w miskę wysypuje na ogień, i co było wylewa.

I dłuższa jeszcze o tych misach powiastka.

Niemie groby zmarłych pokrywają. — W nie przy chrzcie dziecięcia święconą wodę zbierają. — W cerkwiach ładan i jałowic przechowują. — Owoce i jaja w ofiarę do cerkwi przynoszą. W nich woszczyne topią i w krągi zlewają. — W niedostatku innych pokrowców nakrywają misami ule w pasiekach. — Mleko nie indziej tylko w misach się ostaje. — Poziomki, grzyby i liście zbierają po lasach bądź w miskę bądź w garnek.

Miskom na przekor na drugiej niższej stojącej pułce, połyskują flaszki różnolitem szkłem jak małe wieżyczki. W zakątku lewym objętsza od innych z majdańskich hut butelka kształtu naszych burgutówek, ma krótką i wąską szyję kukurudzianym kaczanem zatkaną, dno grube, ściany od dna równe i okrągłe, nachylające się jednak bliżej szyi węższym obręczem. Luboć dziś urząd

jej w zawieszeniu, bowiem ją próżną widzimy, ale brunatnym tyukiem zaciekle szkło i odrobina ciemnobrunatnego płynu w zakątkach dna dają nam słabe poszlaki arbużowego oleju. I był istotnie olej w niej tarty z nasion arbużowych, wielom może nieznanym sposobem. Owe drobne popielate ziarna obłuszczone z białej łupy wkładają w stępe i biją na miarki proszek. Przesiewają go potem przez sito odłączając tym sposobem inne przemieszki, grudy i łupę przypadkiem zabłąkaną. Z tak przeczyszczonych ziaren trą a raczej biją olej w osobnych do tego przyrządzeniach, a odpadające otręby, zbite w płaskie „makuchy“ zwane krągi, podrzucają krowom. Jest to sposób więcej na Podgórzu i dalej na podolskim i wołoskim pograniczu wzięty. Ugóralow że ziemia arbużów nie wydaje, niema i wyrobu oleju. Kupują go dlatego najczęściej po jarmarkach, nalewają nim kaganki, jadło w czas postu zapuszczają i pomagają sobie wszędzie, gdzie smarowidła potrzeba. W tych samych butelkach sprowadzają także żelazną wodę. Jest w dalekich i odludnych pobrzeża węgierskiego dotykających górach daleko za ostatnią włością góralską, bo blisko trzy dni pieszego chodu a w dwójnasób w dżdżystą i wilgotną porę — otóż jest parów ujęty jak w jarmarku dwóch sobie przeciwległych gór, a w środku tego parowu wygląda naddasze stare, wąskie o pięciu słupach, unoszące się nad krynicą małej głębokości. Jej ściany drzewem dębowem obłożone zaszyły rudą żelazną i rdzą; woda ściekająca wąskim rowem w pobliski Czeremosz tynkuje mimobieżnie glinę i kamienie cegląstą masą. Jest-to woda żelazna, „burkut“ zwana, zwidzana niegdy tłumem w nadziei zdrowia, dziś że ją gość ledwie zochoty i dla osobliwości odwiedza, kwasi się woda i wytryska z piaszczystego źródła w złośliwych bąblach. Własnością jest kamery, a odkrytą została przy pomiarze gór przez p. inżyniera Dworskiego. Kąpiel i wywóz wody każdemu na wolę zostawiony dał przemysłnym góralom powód, przenieść ją w handel i sklepy. Jakoż nie trudno ujrzeć w sierpniowe dnie żurawi szereg górali spuszczaający się na koniach z stromej do krynicy prowadzącej góry. Tu rozłożywszy się taborem zapalają ognie, a wzięwszy z sobą na grzbiatach końskich i w ostrożnie w słomę uwite butelki napełniają wodą i ażeby nie wywietrzała, zasklepiają duszkiem korki smołą na ogniu roztopioną. — Ztąd wywożą i w winnych wyszynkach żydowskich sprzedają.

Niepominiemy dalej nam w oczy wpadającą flaszkę z siniego szkła wszędzie pełną. Długie-to i wąskie naczynie o dnie w środek flaszki jak mała cukrowa główka rzuconem, o długiej rurkowej z wyrzuconym brzegiem szyi napotykamy wszędzie po winnych i arakowych sklepach.

Zagnieżdżona w chacie górala nie traci myszką ale olejkiem swędnym, bo służy na przechówek wódki. Zamiast korka kaczan zatyczką; już zmokszął spodem jak gąbka i wylupuje się w drzazgi na spód flaszki. A i ta flaszka ma swoje dzieje.

Świadkiem tego obyczaj weselnym, wedle którego goście zchożąc się na biesiadę przynoszą w darze dwa duże kołaczki i tę siną wódką napełnioną flaszkę rodzicom nowożeńców. Świadkiem tego obyczaj chrztu, który ojca obowiązuje z flaszką i kurą stawać u progów plebanii i oznajmić oraz i prosić o chrzest nowonarodzonego. Mają wieśniacy ten szczególny przebieg, że prosząc o coś, uprzedzają wzajemność i sobie poniekąd względy z góry skarbią mając mały bądź jaki podarek. Bywa zaś tem najczęściej owa sina długorurkowa flaszka wódki.

A trzecie na półce szkło? czworograniaste, nabrzmiate, białe, papierową zatyczką zatkanę! Dajmy mu pokój! I w niem wódka!
(Ciąg dalszy nastąpi.)

Wykaz produkcyi i przedaży soli po baniach w Galicyi i na Bukowinie, w marcu 1854 i 1853.

(Ob. Nr. 1, 9, 11 i 19 Dodat. tygodniowego.)

Produkowano cetnarów:		Przedano cetnarów:	
W marcu 1854.	W marcu 1853.	W marcu 1854.	W marcu 1853.
W Galicyi . . . . . 40,908 ³² / ₁₀₀	35,682 ³³ / ₁₀₀	W Galicyi . . . . . 41,608 ⁸⁵ / ₁₀₀	33,816 ³⁵ / ₁₀₀
Na Bukowinie . . . . . 2,609 ³⁸ / ₁₀₀	2,315 ⁹³ / ₁₀₀	Na Bukowinie . . . . . 2,027 ⁷⁰ / ₁₀₀	2,552 ²⁰ / ₁₀₀
Razem . . . . . 43,517 ⁷⁰ / ₁₀₀	37,997 ³⁶ / ₁₀₀	Razem 43,636 ⁵⁵ / ₁₀₀	36,369 ¹⁵ / ₁₀₀
W marcu roku 1854 w Galicyi więcej: . . . . . 5,225 ⁹⁹ / ₁₀₀	5,225 ⁹⁹ / ₁₀₀	W marcu 1854 w Galicyi . . . . . więcej 7,791 ⁹⁰ / ₁₀₀	7,791 ⁹⁰ / ₁₀₀
„ „ „ na Bukowinie więcej: . . . . . 294 ³⁵ / ₁₀₀	294 ³⁵ / ₁₀₀	„ „ „ na Bukowinie . . . . . mniej 524 ⁵⁰ / ₁₀₀	524 ⁵⁰ / ₁₀₀